
У неділеньку у святую
У досвітнюю годину
У славному-преславному
Місті в Чигирині
Задзвонили в усі дзвони,
З гармати стріляли,
Превелебную громаду
Докупи скликали.
З святими корогвами
Та з пречестними образами
Народ з попами
З усіх церков на гору йде,
Мов та божа пчола гуде.
З монастиря святого
У золоті, аж сяє,
Сам архімандрит¹ виходжає,
Акафіст читає,
Поклони покладає.
Поважно та тихо
У раннюю пору
На високу гору
Сходилися полковники.
І військо, як море,
З знаменами, з бунчугами
З Лугу виступало,
Та на трубах вигравало,
І на горі разом стало.
Замовкли гармати,
Онімили дзвони,
І громада покладає
Земніє поклони.
Молебствіє архімандрит
Сам на горі править,
Святого бога просить, хвалить,
Щоб дав їм мудрості дознати,
Гетьмана доброго обрати,
І одногласне, одностайне
Громада вибрала гетьмана —
Преславного Лободу Івана²,
Лицаря старого,

Брата військового.
У труби затрубили,
У дзвони задзвонили,
Вдарили з гармати,
Знаменами, бунчугами
Гетьмана укрили.
Гетьман старий ридає,
До бога руки знімає,
Три поклони покладає
Великій громаді.
І, мов дзвоном дзвонить,
Говорить:
«Спасибі вам, панове-молодці,
Преславнії запорожці,
За честь, за славу, за повагу,
Що ви мені учинили,
А ще б краще зробили,
Якби замість старого
Та обрали молодого
Завзятого молодця,
Преславного запорожця
Павла Кравченка-Наливайка³.
Я стар чоловік, не здужаю встати,
Буду йому пораду давати,
По-батьківській научати,
Як на ляха стати.
Тепер прелютая година
На нашій славній Україні.
Не мені вас, братця,
На ляха водити.
Не мені тепер, старому,
Булаву носити.
Нехай носить Наливайко
Козакам на славу,
Щоб лякались вражі ляхи
У своїй Варшаві».
Громада чмелем загула,
У дзвони задзвонили,
Гармата заревла,
І бунчугами вкрили
Преславного запорожця
Павла Кравченка-Наливайка.

[Друга половина 1848,

Косарал]

1. *Архімандрит* — тут: титул ігумена (настоятеля) монастиря.

2. *Лобода Іван* (справжнє ім'я Григор) — запорозький гетьман у 90-х рр. XVI ст. У 1594—1596 рр.— один з керівників селянсько- козацького повстання на Україні проти польсько-шляхетського гноблення. Повстанці вбили Лободу за зраду. Про описану у вірші картину козацької ради в Чигирині, на якій нібито Лобода відмовився від гетьманства і запропонував замість себе С. Наливайка, історичних даних немає.

3. *Павло Кравченко-Наливайко* — Северин Наливайко. (Див. прим. 3 до поеми «Тарасова ніч»).